

representa l'imatge de mitg cos de Jesus Christ, portant la creu; la cara està molt ben pintada y encara més ben dibuixada, calitat que no sempre tenen els quadros del famós Theocotópuli.—Publico la noticia de la existencia d'aquest quadro, pera veurer si se'l pot posar en lloch més digne de ser admirat, sense tocarlo del sagrat edifici que'l poseheix.—Si de cas podia anar al museu de Vich, tampoch hi estaria gens malament; pero de tots modos, faig el que puch pera evitar que no sabent el qu'es, el dia menys pensat se n'anés cap a Fransa, á trobar els altres tresors d'art adquirits en aquesta terra que no sab guardar el que'ns deixaren els passats.

L'altra curiositat artística ja està més segura; es una col·lecció de més de cinquanta esbosos y estatuetes de l'Amadéu, que guarda gelosament un afortunat aficionat olotí, el senyor Gelabert, que's complau en ensenyar al seu tresor artístich ab tant gran cortesia, que l'hi donch aquí les gràcies una vegada més, porque per més que digui no sabré correspondrer dignament al plaher de veurer el conjunt d'obres d'art de les que disposa.

Entre els exemplars que posseheix, hi ha l'esbós del San Bruno que's venera á l'iglesia de San Jaume de Barcelona, y no cal dir que la sensació purament artística que produheix la primera idea del artista, es més sentida y espontànea que la de l'obra definitiva.—De moltes de les obres de col·lecció n'hi han els resultats definitius en les iglesies d'Olot, habenthi además moltes figures de *pessebre*, no en el sentit un xich artístichament sarcàstich del mot, sino en la versió *bona fide*, que fa figurar algunes d'aquestes obres tant artis-

tiques com la que més ne **sigui**, en museus com el de Cluny (1).

L'extensió d'aquestes impresions, no correspon á l'espai de que disposo ni á l'importancia que jo hi voldria donar, porque si el primer es curt, considero que per molt que'n parli faré poch; de tots modos, els fets materials'ns obligan á posar terme á l'ingénua narració del que m'ha fet sentir la visita á Olot, creyent que val molt més anarla escrivint *tal com raija* que llimant paraules y giragonces que no son del cas. Potser n'hi haurán molts que dirán que tot aixó ja ho sabian! Donchs jo no; y'l qu'encara es més; fins me permeto posarho en dubte per lo poch que n'habia sentit parlar, y un servidor de vostés es tafaer de coses d'art.

M. UTRILLO.

SECCIÓ COMARCAL.

CAMPRODÓN.

3 de Octubre.

El dia 2 del corrent á les deu del matí y en la parroquial iglesia d'aquesta vila celebrá sa primera missa el Rvt. Ramón Costa y Freixa, apadrinantlo el Rvt. Gaspar Portis y Alegret y la sua tia donya Carme Freixa.

Per nostre vila aqueix acte ha sigut un aconceixement ja que si be d'altres sacerdots fills d'aquesta l'han celebrat aquí, may cap havia revestit l'esplendides y caràcter d'aquesta vegada.

El nou celebrant acompanyat dels seus padrins, pares, parents y amichs se dirigiren á l'hora anunciada á la parroquial iglesia donant principi al ofici que sigué molt ben executat per l'orquestra d'aquesta vila. Ocupá la sagrada càtedra elltre. senyor D. Jaume Colléll, qui en molt emocio-

(1) París, sala que comunica ab la planta baixa, per una escala de caragol.